

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) ۸ دی ۹۴

حمد و سپاس زیننده و در خور پروردگار رحمان، کریم، عظیم و قادر و تواناست که خود فرمود: بدانید که هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست، آگاه باشید که وعده‌ی خدا حق است ولی بیشترشان نمی‌دانند؛ اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و همه به سوی او باز می‌گردید پس به دامن پر مهرش پناه می‌بریم و شکرگزار نعمت و رحمت بی‌منت‌هایش که سرشار از لطف و احسان بر بندگانش نازل می‌شود مخصوصاً به نعمت و رحمت بی‌نظیری که در این ایام عطا فرمود که آن وجود مبارک و مقدس رسول و خلیل، نبی و صفی، حبیب و نجیب خدا، خاتم‌النبین و سیدالمرسلین، ابوالقاسم حضرت محمد مصطفی (ص) است که درود خداوند تا ابد بر ایشان و بر خاندان پاکش که امیر مؤمنان علی (ع) در مورد ایشان چنین فرمودند: تا اینکه تکریم خداوند سبحان شامل حضرت محمد (ص) و خاندان او شد و خداوند ایشان را از برترین مبدأ وجود آورد و نهال او را در جلیل‌ترین دودمان قرار داد و آن نهالی بود از شجره‌ی انبیاء که خداوند، پیغمبران امین خود را از آن شجره به وجود آورد. حضرت محمد (ص) در کودکی بهترین طفل در بین تمام همسالان خود بود و در بزرگی بزرگوارتر از او وجود نداشت و از نظر اخلاق و رفتار پاکیزه‌تر از او دیده نمی‌شد و آن قدر بخشایش داشت که مردم نمی‌توانستند از باران رحمت و بخشاینده به آن اندازه انتظار بخشش داشته باشند. او موجودی است که در حرم به وجود آمد و در آن محیط دارای ساقه شد و مرتفع گردید. شاخه‌های این درخت بلند است و میوه‌اش در دسترس نیست و پیشوای کسی است که تقوی را پیشه نماید و نور دیدگان کسی است که برای راهنمایی شدن صلاحیت داشته باشد او چراغی است که روشنایی آن اطراف را منور می‌نماید و ستاره‌ای است که نور آن در جهات مختلف چشمک می‌زند. روش زندگی او رعایت حد وسط است و سنت او مبتنی بر این می‌باشد که وسیله‌ی راهنمایی نوع بشر فراهم گردد و آنچه بر زبان می‌آورد برای این است که بین حق و باطل فرق گذاشته شود و هر زمان که دستوری از طرف او صادر شود برای برقراری

عدالت می‌باشد. دودمان او از بهترین دودمان‌ها است و خویشاوندانش از بهترین خویشاوندان.

زیبایی فرموده‌ی امیر مؤمنان علی (ع) را با آیات کریمه‌ی قرآن دوچندان می‌کنیم که خداوند کریم فرمود: ای مردم برای شما از جانب پروردگارتان موعظه‌ای آمد و شفایی برای آن بیماری که در دل دارید و راهنمایی و رحمتی برای مؤمنان؛ بگو به فضل خدا و رحمت او شادمان شوند زیرا این دو از هر چه می‌اندوزند بهتر است.

بله چه موعظه‌ای بالاتر و بهتر از آیات قرآن کریم و چه شفا و رحمتی دل‌پذیرتر از پیامبر و اهل‌بیت پاکش پس سلام بر دقایقی که نبض عالم در تپش حیاتش بر آن گواه شد آنگاه که به ندایی بخواندش که: برخیز، اینک بر آستانی خوانده شدی که سلامتی‌اش را در جانت به ودیعه نهادند تا لب به سخن بگشایی و زبان خشکیده در کامت را از خاک جانت بزدایی و با آتشی که در سینه داری پروردگارت را بخوانی و او را در بزرگی و جلالتش بستایی پس شکر بر آستانی که محبتش پایان نپذیرد و نعمتش تغییر نکند و آنچه وعده داده شده به انجام رسد.

سلام، مانند آغاز صبحی است که قبل از طلوعش نوید دهنده‌ی برکت انواری است که گرمایش زنده‌کننده‌ی مخلوقات عالم است؛ حرارتش مطلوب نیازمندان رشد است و سایه‌اش خنک‌کننده‌ی جان‌های پر حرارت؛ درونش مخفی و ظاهرش نشان از خلقتی مدبرانه؛ استواری‌اش در عظمت اطاعتش در صفحه‌ی زمان گویای رمز و رازی است که گوش زمان، آن را می‌نگارد تا عمر انسان‌ها در پرتوی جانش نگاشته شود، عقل‌ها به کاوش جانش در حیرت بماند و پیچیدگی نامش را معنا کند.

بله چه زیبا و مبارک سحری! چه طلوع بی‌نظیری در نیمه‌های ربیع‌الاول با تولد وجود با برکت خاتم‌الانبیاء، رحمت للعالمین، حبیب‌العالمین حضرت محمد (ص) اتفاق افتاد که انوارش از خلقتی مدبرانه خبر می‌داد که عقل‌ها را به حیرت وا داشت و زنده‌کننده‌ی مردگان جهل و شادکننده‌ی دل‌مشتاقان خسته از کفر بود و ما این روز بزرگ را با سخنان سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آغاز کردیم که در ادامه در توصیف این روز و تولد بزرگ و بی‌نظیر چنین فرمودند: آنچه در دیدگان رحمت

عالمیان نورافشانی می‌کرد و مرتباً نام مبارکش را بر عالم القا می‌نمود هدایت رودخانه‌ی جان‌ها بود تا همگان را بر سرچشمه‌ی وصل برساند و آنگاه که زمانِ منتظر آمدنش در خود می‌پیچید و ثانیه‌ها و دقیقه‌ها را به یکدیگر می‌رساند تا لحظه‌ی موعود فرا رسد و امانت ارواح عالمیان قدم بر برهوت زمین گذارد روح القدس به بانگی ارواح عالم را فرا خواند و فرمود: ای انسان‌های اولین و آخرین، تهنیت به غیر از حساب بر شما باد که سفره‌ی احسان پروردگار در زمین گسترده شد و همگان بر طعامش مهمان شدند پس بر سفره‌ی رحمتش بنشینید و از طعامش تناول کنید تا جان جدا شده از سلسبیل پروردگارتان به سرچشمه‌ی وصل متصل شود و اسفل‌السافلین به افسانه درآید و به برکت آمدنش همگان بر عرش درآیند و انوار جانشان در قاب قوسین او ادنی معنا شود. چه سعادتمند هستند گوش‌ها و چشم‌هایی که خاک غربت جهل را از دیدگان خود زدودند تا گوهر دیدگان‌شان امانت‌هایی را بر کرسی خلقت پروردگارشان نظاره کند که نامشان جانشینان کرسی آسمان‌های هفت‌گانه بود. آن‌ها آمدند تا نام پیامبرشان را در قاب جانشان به نمایش درآوردند و در پرتو انوارش جهان را از غربتی که به آن مبتلا گردیده نجات بخشند که امروز تولد مبارک یکی از آن جانشینان منور به نور پیامبر یعنی میلاد ششمین اختر امامت، بنیان‌گذار راه و رسم شیعه، امام جعفر صادق (ع) است. ایشان در روز تولد جدشان به دنیا آمدند روزی که بهترین بنده‌ی خدا و افضل‌تری نعمت و رحمت خداوندی قدم بر زمینی نهاد که هر لحظه بر او درود و سلام می‌فرستد. امروز روزی است که کاخ‌های ستم شکافته شده و شعله‌های باطل خاموش گردید کلمه‌ی لاله‌الاله در جهان طنین انداز شد؛ به دنیا آمد و عالم منور شد به قدوم مبارک عقل کل، نور مطلق، اول ما خلق الله، رسول گرامی اسلام حضرت محمد (ص).

این روز مبارک را به پیشگاه مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) تبریک و تهنیت عرض می‌کنیم و خداوند رحمان و رحیم را شاکریم که ما را امت چنین پیامبری قرار داد و مودت اهل‌بیتش را با انتخاب امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان‌ش به جانشینی ایشان به ما ارزانی داشت و سپاس و تشکر می‌کنیم از وجود مقدس و مبارک معلم اخلاق و عرفان و قوانین و دستورات قرآن امام جعفر صادق (ع) که با

آموزه‌های خود ما را با راه و رسم وفاداری به عهد و پیمان در مورد امانت‌های پیامبر یعنی اهل بیت و قرآن آشنا فرمود و همچنین شکر و سپاسی عظیم بر پروردگار کریم که از سر لطف، آخرین نور امامت، مولا و سرورمان امام عصر (عج) را که نشان و عطر و بوی جد بزرگوارشان و پدران گهربارشان را با خود همراه دارد را برایمان حفظ فرمود.

بار الها ما با تلاوت کتاب آسمانی‌ات، قرآن کریم به پیشگاه با کرامت عرضه می‌داریم: جاء الحق و زهق الباطل پس ای پروردگار رحمان به فریادمان برس و با ظهور مولایمان این شعار را مستدام فرما و برای تحققش فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج